

idet han indledede sin Omtale deraf med, at det var en Sag, som havde megen Interesse for Kredsen, og at han derfor vilde sige dem, at, dersom de ikke valgte en Bestreemand, saa kunde de ikke vente at faae nogen Jernbane, men da det ærede Medlem maaske greb sig selv i, at dette dog var for stærkt, saa tilspøiede han: Seg vil i alt Fald stemme derimod. Saaledes kaldt Ordene, det erindrer jeg meget tydelig. Det er jo muligt, at det ærede Medlem selv ikke ganske nøjagtig kan erindre Alt, hvad han sagde ved Mødet. Det ærede Medlem vil maaske mindes, at jeg strax paa Stedet underhaanden mindede ham om, at han havde fortalt Valgerne, at han havde været med til i 1873 her i Thinget at indbringe den kongelige Gaandskrivelse (Afbyrdelse). Jo, det sagde det ærede Medlem virkelig til Valgerne i Assens, og jeg spurgte ham da, om det ikke var den Schjærringste Adresse, han mente, hvortil han svarede: „So, ganske vist, men det gjør vel ikke Noget?“ Naar man kan gjøre sig skyldig i en saadan Distraction, saa skal man heller ikke være saa ganske sikker paa, at man ikke kan have sagt det, som Andre sige, de have hørt, man har sagt. Dette til Oplysning om, hvad der er foresaldet angaaende det omstridte Punkt. — Da jeg har Ordet, vil jeg nu tillade mig at tilføie det Samme, som blev sagt af den ærede Ordfører for Mindretallet i Afdelingen (Roch), nemlig, at, dersom det havde været Dr. Jørgen Pedersen om at gjøre at fralægge sig al Medansvarlighed for den Ytring, som blev brugt af det ærede Medlem, og som jeg nu har omtalt, saa vilde det have været naturligt, at han havde gjort dette strax paa selve Stedet. Der havde der været god Leilighed for ham dertil, men havde han forsømt denne Leilighed, saa havde det været naturligt, at han havde benyttet Leiligheden paa Valgdagen til at fralægge sig al Meddelagtighed og alt Medansvar for en saadan Ytring som den, det ærede Medlem havde brugt, men heller ikke dette fandt han sig foranlediget til. Jeg veed naturligvis ikke, hvad hans Bevæggrund har været til at forholde sig taav lige overfor dette, men det forekommer mig, at den mulig dog kunde være det, at han har tænkt, at, dersom en saadan Udtalelse kunde gjøre nogen Virkning paa Valgerne i hans Favn, saa maatte den gjerne, thi ellers havde der været god Anledning for ham til at fralægge sig al Medansvar for den. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa et Punkt i Klagen angaaende den

Mænd, der skulde være bleven borte fra Turup Kommunes Valgliste. Det lod fra den ærede Ordførers (Hörup) Side, som om det skulde staa i Klagen, at han har været paa den originale Liste, men det staaer ikke i Klagen, det er meget forsigtig undladt i den; derimod staaer der skrevet: „Hvorimod han tidligere havde været paa Valglisten og stemt“, men hvorlænge det er siden, omtales ikke. Nu er det imidlertid oplyst af Formanden for Valgbestyrelsen, at den paagældende Mand, som ganske vist tidligere havde været paa Valglisten, allerede gif ud af den i 1877—78 og slet ikke fandtes paa Valglisten for 1878—79. Grunden dertil var den, at han havde faaet Jættigundersøttelse. Desuagtet stilles det imidlertid frem og gives Udseende, som om han havde været paa det paagældende Lars originale Valgliste og var bleven borte ved Afstemningen. Jeg mener nu, at denne Maade at skrive paa, er ret karakteristisk, og at den i psykologisk Henseende har sin Betydning for vedkommende Klager (En Stemme: Det vidste Klageren ikke). Saa burde han have vidst det, inden han skrev det. Det Karakteristiske ved hele Klagen er, at en Mand, der har havt Sæde her i Thinget en hel Valgperiode, ikke undser sig ved at opskrive den ene løse Beretning efter den anden og sende den herind uden at vide det Allermindste om, enten de ere sande eller ikke. Det viser sig endelig, at alle de Punkter, han har faaet af Andre, slet ikke have den allermindste Hemmel. Jeg mener, som sagt, at det er ret betegnende i psykologisk Henseende, at en Mand, der har havt Sæde i Folkethinget i 3 Aar, kan gjøre noget Saadant. Det fortælles jo saaledes i Klagen, at 3 navngivne Mænd, Gaardeier Rasmus Hansen af Tulle, Lars Jensen og Hans Jacob Jacobsen bevidne, at Sadelmager C. Larsen i Assens har stemt paa den valgte Kandidat, uagtet han ikke var paa Valglisten. Det har maaske Sadelmageren fortalt disse 3 Mænd, og maaske han ogsaa kunde sige det med en vis Grad af Sandhed; thi man maa erindre, at der er to Slags Afstemninger, baade Afstemning ved Raaring og skriftlig Afstemning. Maaske Sadelmageren har stemt paa den valgte Kandidat ved Raaring og tænkt, nu kunne I gode Folk have den at løbe med. Dette optager nu den faldne Kandidat som gode Bæver og sender det herind, uden at der er den allermindste Betydning deri. Det er virkelig en Slags Klage; man ikke skulde vente, at en Mand, der har havt Sæde 3 Aar her i Thinget, kunde frem-